

Finn Ellegaard, Vestervænget 2, 8963 Auning, finn@deo.dk, tlf. 86 48 43 66.

Til
Beskæftigelsesminister
Claus Hjort Frederiksen
Ved Stranden 8
1061 København K

23. juni 2005

Jeg skal hermed henlede din opmærksomhed på nogle meget uheldige virkninger af gældende lov eller måden den praktiseres på.

Det drejer sig dels om G-dage systemet som begrænser beskæftigelsesmuligheder og dels om AF-systemet som sætter kurser og gratis-praktik over lønnet beskæftigelse.

Jeg skal prøve at beskrive det for dig, ud fra min kones søsters situation:

Hun er i dag 49 år og har indtil 1. okt. 2002 ikke haft noget med A-kasse systemet at gøre, bortset fra en kort periode i forbindelse med geografisk flytning for 18 år siden. Hun har haft forskellige jobs som tjener, buschauffør og senest 10 år på en døgninstitution. Det gik godt indtil hun i juli 2001 faldt og ødelagde sit knæ. Herefter var hun sygemeldt til hun blev fyret i aug. 2002 og efter ferieafvikling tilmeldt AF.

Hendes knæ giver stadig problemer og er lige genopereret i maj i år. Men i maj 2004 kom hun i praktik hos en vognmand og de blev så glade for hende, at hun løbende har haft arbejde hos dem siden. Hun har ikke fuld tid, dels fordi vognmanden ikke har nok til det og dels fordi hendes knæ har svært ved at klare lange perioder på fuld tid. Især i efteråret havde hun dog næsten fuld tid.

Hun var tidligere i KAD og nu 3F, og så begyndte vognmanden at blive opkrævet for G-dage, fordi hun samlet havde over 74 timer på en måned. Det betyder naturligvis, at vognmanden (helt forståeligt) nu aldrig bruger hende mere end de 74 timer, så længe han ikke kan give hende fuld tid.

Det virker absurd, at der ikke kan dispenseres for G-dage, så hun kan få flest mulige timer, til glæde for både vognmanden, for hende og for fælleskassen som så skal betale mindre i understøttelse. Med hensyn til hvis hun fast skulle være på fuld tid, så ville resultatet let blive, at hun efter en periode igen kunne havne i en længere sygemelding.

I sidste ende er der ingen tvivl om, at både menneskeligt og økonomisk er den mest tilfredsstillende løsning for alle, også for samfundet, at hun kan fortsætte hos vognmanden med flest mulige timer og til den grænse hendes knæ kan klare.

Via AF er hun tilmeldt Job-DK som nu har fået den vise ide, at hun skal sendes ud i 14-dages praktik her fra den 4. juli, og de siger at det er noget loven kræver. Hun har så forespurgt, hvad med de kørselstimer hun har hos vognmanden, og især her til sommer hvor de måske har meget. Men svaret er, at det skal hun sige nej til, fordi praktikken er vigtigere. Så nu skal hun i praktik i en grillbar i 25 timer pr. uge i 14-dage fra den 4. juli. Ovenikøbet spurgte hun Job-DK om det kunne hjælpe, hvis hun fik fuld tid hos vognmanden i de 14-dage, men det kunne det ikke, for loven sagde

hun skulle i praktik, når hun ikke fast havde mindst 20 timer. Men det har hun jo ikke på grund af g-dagene.

Jeg kender flere andre, som er sendt på jobsøgningskurser i en uge, med pligt til at deltage og besked om, at de skal sige nej til det arbejde de ellers kunne få i den uge. Og hvis du vidste hvor lidt effektiv lærdom der er på sådan en uges jobsøgningskursus, så ville du korse dig. Jeg skal gerne fremskaffe nogle dokumentationer, hvis du vil gribe fat i det, for jeg er forarget over private formidlingsfirmaer der scorer kassen på at spilde folks tid. Det er jo ikke folks ansøgning der opkvalificerer dem. Hvis folk skal på kursus var det bedre de fik en faglig kompetence-udvikling, men det kan firmaerne nok ikke selv lave og derfor heller ikke tjene på.

Nå, det var et sidespor. Men kan det virkelig være rigtigt, at I har lavet loven sådan, at I foretrækker at betale fuld understøttelse i 2 eller 4 uger for at sende folk ud i et tilfældigt praktikjob de ikke har ønsket og derfor heller aldrig vil føre til noget efterfølgende arbejde, end at støtte at de skaffer sig flest mulige lønnede timer i denne periode? Eller er det måske slet ikke loven der kræver det, men i stedet en uvidende praksis? Hvis det sidste er tilfældet var det måske en ide at udsende et cirkulære hvor det indskærpes, at de altid bør støtte folk i at få lønnede jobs, frem for cirkulærelagte kurser eller praktik.

Desværre har folk sjældent kræfter til at slå i bordet, når de havner i AF-systemet. Hvis folk skal videre og have et godt liv, så burde kræfterne sættes ind på, at finde ud af hvad folk gerne vil og så hjælpe dem til at realisere det. I stedet oplever mange et regelbundet bureaukrati der ikke forholder sig til dem som person og deres konkrete situation, og dermed fratages de det selvværd, som netop kunne hjælpe dem videre.

Derfor bliver breve som dette sjældent skrevet af folk der er i systemet, men af os som er så heldige endnu ikke at være havnet i arbejdsløshed.

Jeg håber meget, at du både vil svare og agere hurtigt, da det er mennesker der hele tiden rammes af de absurde regler.

Med venlig hilsen

Finn Ellegaard